

ἐκαστος φάρμακα λαβὼν ἐντεῦθεν ἄπεισιν, ἀπὸ τῆς ὄψεως ταύτης μόνης θεραπευόμενος; Ἄρα ἐμάλαξα ὑμῶν τὸ πάθος, καὶ ἐξέβαλον τὴν ὀργήν¹²⁸; ἄρα ἐσβεςα τὴν ἀπανθρωπίαν; ἄρα εἰς συμπάθειαν ἤγαγον; σφόδρα ἔγωγε οἶμαι, καὶ δηλοῖ⁶ τὰ πρόσωπα¹²⁹, καὶ αἱ τῶν δακρῶν πηγαί.

Ἐπεὶ οὖν ἡμῖν ἡ πέτρα γέγονε βαθύγειος¹³⁰, καὶ λιπαρὰ χώρα, φέρε δὴ καὶ καρπὸν ἐλεημοσύνης βλαστήσαντες, καὶ τὸν στάχυν κομῶντα¹³¹ τῆς συμπαθείας ἐπιδειξάμενοι, προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ, μᾶλλον δὲ παρακαλέσωμεν τὸν φιάνθρωπον Θεόν, μαλάξαι τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἀπαλὴν αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν καρδίαν, ὥστε δλόκληρον ἡμῖν δοῦναι τὴν χάριν. Καὶ ἥδη μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἧς¹³² οὗτος κατέφυγεν ἐνταῦθα, οὐ μικρὰ γέγονεν ἡ μεταβολή¹³³. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ βασιλεὺς ἔγνω, ὅτι εἰς τὸ ἄσυχον τοῦτο χωρίον κατέδραμε, τοῦ στρατοπέδου παρόντος, καὶ παροξυνομένου ὑπὲρ τῶν αὐτῷ πεπλημμελημένων¹³⁴, καὶ εἰς σφαγὴν αὐτὸν αἰτούντων¹³⁵, μικρὸν ἀπέτεινε λόγον¹³⁶, τὸν στρατιωτικὸν κατασέλλων θυμὸν, ἀξιῶν μὴ τὰ ἁμαρτήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ εἴτι αὐτῷ¹³⁷ γέγονε κατόρθωμα, καὶ τοῦτο λογιζέσθαι καὶ τοῖς μὲν εἰδέναι χάριν¹³⁸ ὁμολογῶν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἐτέρως ἐχόντων ὡς ἀνθρώπῳ συγγινώσκων¹³⁹. Ὡς δὲ ἐπέκειντο¹⁴⁰ πάλιν εἰς ἐκδικίαν τοῦ ὕβρισμένου βασιλέως, βοῶντες, πηδῶντες, θανάτου μεμνημένοι¹⁴¹, καὶ τὰ δόρατα σείοντες, πηγὰς λοιπὸν¹⁴² ἀφείς δακρῶν ἀπὸ τῶν ἡμερωτάτων ὀφθαλμῶν, καὶ ἀναμνήσας τῆς ἱεῖρας τραπέζης¹⁴³, εἰς ἣν κατέφυγεν, οὕτω τὴν ὀργὴν κατέπαυσε. Πλὴν ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τὰ παρ' ἑαυτῶν προσθῶμεν. Τίνος γὰρ ἂν ἦτε συγγνώμης ἄξιοι, εἰ, τοῦ βασιλέως τοῦ ὕβρισμένου μὴ μνησικακοῦντος, ὑμεῖς οἱ μὴδὲν τοιοῦτον παθόντες τοσαύτην ὀργὴν ἐπιδείξεσθε; πῶς δὲ τοῦ θεάτρου¹⁴⁴ τούτου λυθέντος, ὑμεῖς μυστηρίων ἄψεσθε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐρεῖτε ἐκείνην¹⁴⁵, δι' ἧς κελευόμεθα λέγειν, «Ἄψες ἡμῖν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν», τὸν ὑμῶν ὀφειλέτην ἀπαιτοῦντες δίκην¹⁴⁶; Ἠδίκησε μεγάλα καὶ ὕβρισεν· οὐδὲ ἡμεῖς ἀντεροῦμεν. Ἀλλ' οὐ δικαστηρίου καιρὸς νῦν ἀλλ' ἐλέους· οὐκ εὐθύνης, ἀλλὰ φιλανθρωπίας· οὐκ ἐξετάσεως, ἀλλὰ συγχωρήσεως· οὐ ψήφου καὶ δίκης, ἀλλ' οἴκτου καὶ χάριτος. Μὴ τοίνυν φλεγμαινέτω¹⁴⁷ τις, μὴδὲ δυσχεραινέτω, ἀλλὰ μᾶλλον δεηθῶμεν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, δοῦναι αὐτῷ προθεσμίαν¹⁴⁸ ζωῆς, καὶ τῆς ἀπειλουμένης ἐξαρπάσαι σφαγῆς, ὥστε αὐτὸν ἀποδύσασθαι τὰ πεπλημμελημένα¹⁴⁹. Καὶ κοινῇ προσέλθωμεν τῷ φιλανθρώπῳ βασιλεῖ, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τοῦ θυσιαστηρίου, ἓνα ἄνδρα τῇ τραπέζῃ τῇ

128) Προσπαθεῖ νὰ τοὺς πείσῃ νὰ μὴ θέλωσι τελείαν ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ ἤδη δυσυχούντος.

129) Ὑμῶν. 130) Ἡ πέτρα, δηλ. ἡ σκληρότης τῆς καρδίας σας ἔγινε χώρα μὲ βαθὺν χάμα, δηλ. ἐμαλάχην. 131) Ἐχόντα παχεῖαν κόμην ἢ γένειον· ἔπομ. πολυχουν, μεστὸν γεννηματος. 132) Καθ' ἣν. 133) Τοῦ θυμοῦ τοῦ βασιλέως.

134) Δι' ὅσα αὐτὸς ἐπλημμέλησε. Κ. §. 365. 135) Τὸ πληθυντικὸν διὰ τὸ Στρατοπέδον, ὡς περιληπτικῶς. 136) Πρὸς τὸ στρατόπεδον. 137) Ἰπ' αὐτοῦ. Ὁμολογῶν ὅτι τὸν γνωρίζει χάριν διὰ τὰ κατορθώματα. 138) Αὐτῷ. 139) Ὑπόμενον. 140) Αναφέροντες θάνατον.

141) Ἀντί: Τότε. 142) Κ. §. 347, γ'. 143) Τῆς σκηνῆς ταύτης διαλυθείσης.

144) Τὸ Πάτερ ἡμῶν. 145) Νὰ δικασθῇ. 146) Ἀς μὴν ἐξάπτηται. 147) Διάρκειαν.

148) Τὸ Αὐτὸν ὑποκείμε. τὰ πεπλημ. δὲ ἀντικείμε. τοῦ ἀπαρεμφ.